

מעדני אשר

שאלות וחקירות בענייני פרשת השבוע | יו"ל ע"י מכון "מעדני אשר" - בית שמש

ראש השנה תשפ"ב | גליון תתס"ו (שנה י"ט)

האם לכתחילה צריך לתקוע בשופר ששייך לו ולא בשופר שאול?

הנה במצות שופר כתוב בתורה פרשת פנחס כ"ט א' יום תרועה יהיה לכם.

יש לחקור האם בשופר אין יוצאים רק בשופר ששייך לו ולא בשופר שאול כמו בלולב דכתיב ולקחתם לכם וקימ"ל אור"ח סימן תרנ"ח אינו יוצא בשל אחרים דדרשינן משלכם א"כ ה"ה בשופר או דילמא שופר אפשר לקיים לכתחילה גם בשופר של אחרים.

הנה איתא בגמ' ירושלמי סוכה פרק ג' שופר עכו"ם ושל עיר הנדחת רבי לעזר אמר כשר, תני רבי חייה כשר תני רבי הושעיה פסול, הכל מודין בלולב שהוא פסול, מה בין שופר ומה בין לולב א"ר יוסי בלולב כתיב ולקחתם לכם משלכם לא משל איסור, הנייה ברם הכא פנחס כ"ט א' יום תרועה יהיה לכם מכל מקום, חזינן להדיא מדברי הירושלמי שבשופר לא בעינן משלכם.

ובטעם הדבר מדוע בשופר לא בעינן איכא כמה הסברים בדברי הירושלמי:

א. נראה דמיתורא דיהיה דריש רבנות מכל מקום אפילו גזול, כך כתב הב"ח אור"ח סימן תקפ"ו.

ב. מדכתיב גבי לולב לכם ברישא והדר פרי עץ הדר למימרא משלכם, אבל הכא ברישא יום תרועה למימרא מכל מקום וכדדרשינן בגמ' ב"מ צ"ב מדכתיב ברישא לא תחסום והדר בדישו אלמא דלא תחסום מכל מקום, כך כתב הב"ח אור"ח סימן תקפ"ו וכן בט"ז שם.

ובערוך השולחן אורח חיים סימן תקפ"ו הקשה וז"ל ואין לשאול למה בלולב בעינן ביום ראשון שיהיה שלו ממש ואינו יוצא בשל אחרים משום דכתיב ויקרא כ"ג מ' ולקחתם לכם משלכם כמ"ש בס' תרנ"ח וא"כ גם בשופר נצריך משלו ממש דהא גם בשופר כתיב פנחס כ"ט א' יום תרועה יהיה לכם, אמנם דלא דמי דהתם לכם כתיב על ולקחתם ומשמע ולקחתם משלכם אבל הכא איום תרועה קאי, והכי איתא בירושלמי ריש לולב הגזול פ"ג הל' א'.

ברכת כתיבה וחתימה טובה
 לגדולי ישראל המכונים את דרכי המערכת
 לרבני המערכת המזכים את הרבים
 לעורך המדור משיב כהלכה המזכה את הרבים
 לתורמים הנכבדים המזכים את הרבים
 למפיצים ברחבי תבל המזכים את הרבים
 לבעלי דפוס אלמוג המזכה את הרבים
 למזכיר המערכת הרב לוי ברנשטיין שהמזכה את הרבים
 ולכל רבבות הקוראים בכל רחבי תבל

גליון זה נודב ע"י ידידינו
 הרה"ג רבי **עזריאל ברוך אהרנוביץ** שליט"א
 קרית חסידים בית שמש
 מחשובי המעירים במדור מכתבים למערכת
 לרגל השמחה הגדולה
בכניסה לשנה התשעה עשר של הופעת הגליון
 ולהודות ולהלל על הישועות מעל הטבע
 יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות לרגל יום הדין
 יזכה לברכת כתיבה וחתימה טובה

גליון זה נודב ע"י ידידינו
 הנגיד העומד לימין המערכת מיום הקמתו
 עורך המדור הנפלא משיב כהלכה
 הרב **מרדכי זיסקינד הגר** שליט"א מנהטן
 בעל מהדורת מעדני אשר חג הסוכות
 לרגל השמחה הגדולה
בכניסה לשנה התשעה עשר של הופעת הגליון
 ולזיכוי רבבות לרגל יום הדין
 יהא רעוא שבזכות זיכוי רבבות לרגל יום הדין יזכה לברכת כתיבה וחתימה טובה

מדוע אין מזכירים בראש השנה את נסיון של אברהם אבינו באור כשדים

שזה נסיון יותר גדול מעקידת יצחק?

איתא בגמ' ראש השנה ט"ז עמוד א' אמר רבי אבהו למה תוקעין בשופר של איל, אמר הקדוש ברוך הוא תקעו לפני בשופר של איל, כדי שאזכור לכם עקידת יצחק בן אברהם, ומעלה אני עליכם כאילו עקדתם עצמכם לפני, בענין קושיית האחרונים מדוע מעוררים זכות בראש השנה במה שקשר אברהם את יצחק ולא במה שהעלה לשוחטו, עיין במעדני אשר ראש השנה שנת תש"פ, ובענין קושיית האחרונים מדוע תוקעין בשופר של איל כדי לזכור עקידת יצחק הרי הקרבת האיל זה לא היה זכות, עיין במעדני אשר ראש השנה שנת תשע"ד.

יש להקשות: מדוע לא עדיפי להזכיר מה שנתנסה אברהם אבינו באור כשדים וכמו שכתב רש"י בראשית י"ד א' שהשליך נמרוד את אברהם לכבשן האש, שזה נסיון יותר גדול מעקידת יצחק, כך מקשה בשפע חיים ראש השנה ע"מ של"ח.

איכא כמה תרוצים:

א. ע"פ מה שכתב הראב"ן סימן ל"ז לפרש המדרש רבה בראשית כ"ד ז' זה ספר תולדות אדם אמר בן עזאי זה כלל גדול בתורה, ורבי עקיבא סובר ואהבת לרעך כמוך, שהמחלוקת שכן עזאי סובר אדם אוהב בנו יותר מגופו ורבי עקיבא סובר דאוהב גופו יותר, וא"כ לבן עזאי שאדם אוהב את בנו יותר לכן נסיון הבן קודם, כך תירץ בשפע חיים ראש השנה ע"מ של"ח.

אבל מדה: כיון דקימ"ל בגמ' עירובין מ"ו ע"מ ב' שהלכה כרבי עקיבא מחבירו, א"כ הילכתא כרבי עקיבא שאוהב עצמו יותר מבנו, וא"כ המסירת נפש של אברהם לעצמו גדול מהעקידה, א"כ הדרא קושיא לדוכתא.

ב. ע"פ מה שכתב רש"י על הפסוק בראשית כ"ב י"ב כי עתה ידעתי כי ירא אלוהים אתה וגו' אמר לו הקב"ה וכו' כשאמרתי לך קח לא אמרתי לך שחטוהו אלא העלהו אסקתיה אחתיה, וסבר שרשאי להחמיר על עצמו כהפוסקים דסבירא ליה דרשאי למסור נפשו גם על שאר מצוות ומדת חסידות היא, ולכן מספק שמא כוונת השי"ת היה לומר שחטוהו לקח המאכלת לשחוט את בנו, וזה הרבותא הגדולה של עקידת יצחק, דמסר נפש בנו יחידו מספק שמא צווהו לעלותו לעולה ממש עד שפירש לו השי"ת בעצמו כוונתו, וזה רבותא יותר ממה שמסר נפשו באור כשדים ששם ידע בודאות שצריך למסור נפשו, כך תירץ בשפע חיים ראש השנה ע"מ של"ח.

ג. כיון שאינו מבואר בתורה להדיא נסיון זה וכמו שהאריך בזה האגרא דכלה פרשת נח מדוע באמת אינו מבואר בתורה להדיא נסיון זה ובאחד מן הטעמים כתב לפי שלא היה ע"פ הלכה, ולפי זה לכן מזכירין הנסיון של העקידה שמבואר להדיא בתורה וגם היה ע"פ הלכה, מעדני אשר.

**האם השנה בברכת שהחינו בליל ראש השנה צריך לכווין על מצות שמיטה?
איתא במשנה ראש השנה דף ב' ע"מ א' באחד בתשרי ראש השנה לשמיטין וליובולת.
וברש"י משנכנס תשרי אסור לחרוש ולזרוע מן התורה.**

יש להקשות: הרי מימלא אסור משום אסור מלאכה של יו"ט, ומה מוסיף שזה כבר שמיטה, כך מקשה בהר צבי ראש השנה ב' ע"מ א'.

איכא כמה תרוצים:

א. יש לומר דאי מטעם יום טוב, אם עשאוה בשנים יחד מותר, כדין שנים שעשאוה בשבת, ושפיר אשמעינן דאסור מטעם שביעית, פירוש ואם כן הוי ראייה דשביעית שנים שעשאוה אסור ומדויק מאד לשון רש"י דנקט דאסור מן התורה, דהיה די לומר דאסור, ולמה נקט מן התורה, אלא דשנים שעשאוה בשבת ויום טוב פטור אבל אסור, ואם כן תיפוק ליה דאסור מצד יום טוב, ולכן כתב דנפקא מינה דאסור מן התורה, כך תירץ בחשוקי חמד ראש השנה ב' ע"מ א'.

ובפני יהושע ראש השנה ב' ע"מ א' **מיישב קושיא אחרת בכונתו של רש"י** דקשיא ליה הא ערב שביעית שלושים יום אסור ליטע ותיפוק ליה דאסור מא' באלול משום תוספת שביעית, מש"ה מפרש רש"י דנקט מא' בתשרי דאסור מן התורה משא"כ תוספת שביעית סובר תנא דמתניתין שהוא מדרבנן דאיכא מ"ד דמדרבנן מ"ק ד ע"א.

ב. מלאכה שאינה צריכה לגופה, כתבו התוספות מ"ק דף יג ע"א, גיטין דף מד ע"ב שאף שבשבת פטור ממלאכה שאינה צריכה לגופה, מכל מקום בשביעית אסור מהתורה, כך תירץ בחשוקי חמד הנ"ל.

יש לחקור האם השנה שבכניסת היום של ראש השנה מתחייב במצות שמיטה האם צריך לכווין גם על זה.

הנה בהליכות שלמה ראש השנה פרק א' בדבר הלכה ס"ק כ"ב כתב ובראש השנה של שנת השמיטה נראה דטוב ויפה לכוין בברכת שהחינו בקידוש גם על כך שזכה להיכנס לשנה חדשה שזוכה לקיים בה מצוות רבות שבת הארץ וקדושת והפקר הפירות.

**מדוע פותחים את ספרי המתים בראש השנה מה המטרה בזה הרי הם כבר מתו?
איתא בגמ' ראש השנה ל"ב ע"ב, וכן קי"מ אור"ח סימן תקפ"ד דאין אומרים הלל בראש השנה ויום הכפורים, דאמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה, מפני מה אין אומרים ישראל שירה לפניך בראש השנה וביום הכפורים, אמר להם אפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניך, וישראל אומרים שירה, ובענין חקירת הפוסקים האם כשאומרים תהלים בראש השנה האם אסור לומר את המזמור של הלל כיון שאסור לומר הלל בראש השנה, ענין מה שהארכתי במעדני אשר ראש השנה שנת תשע"ח, בענין קושיית האחרונים איך מותר לומר הלל בראש חודש, הרי קי"מ אדם נידון בכל יום, א"כ ספרי חיים וספרי מתים פתוחים בכל יום, עיין בספר מעדני אשר חלק ב' ראש השנה תשס"ט.**

יש להקשות: מה הצורך לפתוח את ספרי המתים בראש השנה, הרי כבר מתו, כך מקשה החתם סופר ראש השנה ל"ב, וכן בתולדות יעקב יוסף ויקרא פרשת תזריע, וכן מרן הדברי יציב בשפע חיים על ראש השנה ע"מ רמ"ט.

איכא כמה תרוצים:

- א.** קיבלנו שבראש השנה ויום הכפורים הנשמות הקדושות שכבר מתו ונשמות האבות מצטרפים עמנו בבית הכנסת בתפלתנו אבל כי המתים אעפ"י שמתפללים עמנו ותפלתם עושה רושם מ"מ שירה אינם יכולים לומר עד תחיית המתים דאז כתיב ישע"ו כ"ו הקיצו ורננו שוכני עפר, אבל בעוה"ז לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה, ע"כ כיון שספרי חיים וספרי מתים פתוחים אי אפשר לומר שירה מפני המתים המצורפים בתפלתנו, והיינו דכתיב תהלים ס"ה עמקים יעטפו בר יתורעעו אף ישירו, כשהעמקים יעטפו בר הם שוכני ממעמקי קבר, אז יתורעעו בר"ה וגם ישירו שיאמרו שירה אפילו ביום תרועה", כך תירץ הגאון החתם סופר ז"ל בדרשות פרשת נצבים תקצ"ד, מובא בחתם סופר החדש ראש השנה ל"ב ע"מ ב'.
- ב.** כוונת הגמ' של "ספרי חיים וספרי מתים פתוחים", דר"ל, ספרי חיים אלו הצדיקים שקרוים חיים, וספרי מתים אלו הרשעים שקרוים מתים כמבואר בגמ' ברכות י"ח ע"מ א' ושעל כן אין אומרים הלל באשר שלא כולם עושים תשובה כדרוש, ואיך יאמרו שירה בזמן שאין זה הטבה לכולם, והמלאכים אינם יודעים מחשבות אדם וסוברים שכולם חוזרים בתשובה בלב שלם כי כולם עומדין בביה"כ"ו ומתפללין לכן שואלים מפני מה אין אומרים שירה, אבל ה' ה' ה' ה' ה' ה' מחשבות יודע שאין כולם בתשובה שלימה משיב שפיר כנ"ל לבאר ויישב, כך תירץ הכתב סופר ז"ל בדרשותיו בדרוש לפני תק"ש בשנת תר"ה.
- ג.** גם המתים שכבר מתו, וכבר זכו בגן עדן להיות מבני עליה, וכשרוצין להעלות ממדריגה למדריגה יותר עליונה, חוזרין ודנין אותן על דקדוקי מצות, ולפעמים מקבל עונש ואחר כך עולה, כך תירץ בתולדות יעקב יוסף ויקרא פרשת תזריע.
- ד.** כל המשפטים נידונים לפי המעמד ומקור מחצבתו ובאיזה סביבה הוה מגודל, מי שהיה נולד בסביבות רשעים אין אשמו גדול כל כך דנתגדל כך והיה ג"כ רשע, וזהו פירוש ספרי מתים מי היו אבותיו ואיזה ירושה רוחנית ירש מהם, כך כתב בספר פרדס יוסף פרשת בחוקותי אות מ"ב.
- ה.** רוצים לעורר את האדם לתשובה שיראה כמה שמות נכתבו בשנה אחרונה למיתנה כמה עבה נהיה הספר של המתים כמה אנשים צעירים רח"ל מתו כמה אנשים מתו במגיפה של הקרונה ושאר אסונות לכן פותחים את ספרי מתים, מעדני אשר, מתוך דרשה כל נדרי שנת תשפ"א בבית המדרש הגדול דחסידי בעלזא בית שמש.

**בית המדרש לתורה ולתפילה
בערגסאז**

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מ'עומקא דליבא ברוך שיר זשבה ושגור בזה מיטב מריסותינו
ע"ם ברכת מול טוב ציופה קדם יידינו הדגול מורבני בית מדרשינו
ד' בריו נשמעיים קצאיו תבל הן בשיעוריו הנפלאים כאשר תחזיה עינינו
נ'וסף לזה אלו הדברים הכתובים עלי גליון הלא הוה מעדנים לנפשינו
י' קרה מנו ומפנינו זמפת צוף מפיקים כאשר מודי שבת בשבתנו מזכינו
א' את המקרא כפשוטו "מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך" להבינו
ש'מו מפיארים בבקראתו הגדולה בכל מוכמני התורה ומאוצרו מלמדנו
ד'בות פעלי להגדיל תורה ולהאדירה ולזכות את הרבים

הרב הגאון רבי אשר אנשיל שווארץ שליט"א

מח"ס מעדני אשר ומרבני בית מדרשינו
להגל שמחת אידוסי בתו בשעטומ"צ
עב"ג החתן המצויין בתו"ש ומזכרה בכל מדה מנונה
הרב שלום הורוביץ שליט"א

בן הרב הגאון הנודע בשערים פה מפיק מודגליות
רבי זושא הורוביץ שליט"א
רב דביהמ"ד קהל חסידים באלעד

ז'הא דעא מן קדם אבותון דבשמיא שיכנה לזכות תענוג וזאת מיוזגו וז' עס דודות ישראל
מבורכים ואך טוב וחסד יודשוהו כל הימים עדי ביאת גוא"צ בב"א

המברכים
מתפללי ולומדי בית מדרשינו

תשעה עשר מי יודע

חייב אני להודות לנותן התורה על הזכות האדיר שזכיתי
לזכות רבבות עמך בית ישראל ברחבי תבל
מידי שבוע במשך שמונה עשרה שנים רצופות
וזכיתי שהתקבל בכל היהדות החרדית בארץ ובעולם
וגדולי האדמו"רים החזירו מזה ברבים בשולחנם
וגדולי הראשי ישיבות מזכירים בשיעור כללי
ובהרבה ישיבות מציינים מראי מקומות לשיעורים מהספרים
ובמאות ספרים שיצאו לאחרונה מפלפלים בדברינו

ומורי רבי כ"ק מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א אמר לי לאחרונה:
אני מתפעל איך אתה כל פעם מוצא נושאים חדשים וכי אינו קשה לך
והרבה יהודים חולים רח"ל במחלות שונות בתי החולים העידו בפנינו
שבכוח המתיקות של הגליון הקל להם מהיסורים
והרבה יתומים שבאתי לחוסך סיפרו לי
שאביהם היה נוהג ללמוד מידי שבוע איתם הגליון בשולחן בשבת
לכן אני מודה להקב"ה על כל אלו המתנות שזכינו לשרת בקודש לרבבות עמך ישראל
מידי שבוע ומבקש ואל תטשינו לנצח

ובעת הזאת נודה

להגאון המפורסם מגדולי הפוסקים בזמננו הכהן הגדול מאחיו
רבי **שמאי קהת הכהן גראס שליט"א**
שעובר מידי שבוע על הגליון כדי שלא תצא תקלה על ידינו
וכן לכל הרבנים ברחבי תבל שמעירים לנו
וכן לידידנו הגאון רבי **מרדכי הלל זלמן ראטה שליט"א** נאב"ד ווידיטסקא
וכן להנגיד הרב **מרדכי הגר שליט"א**
וכן להגאון מאיר **שולביץ שליט"א**
וכן לידידנו הרב **עוריאל ברוך אהרנוביץ שליט"א**
וכן לכל התורמים

מדוע נקרא ראש השנה יום תרועה ולא יום תקיעה?

הנה במצות שופר כתוב בתורה פרשת פנחס כ"ט א' יום תרועה יהיה לכם.

יש להקשות: מדוע נקרא ראש השנה יום תרועה ולא יום תקיעה, כך מקשה במשנה שכיר מועדים ראש השנה יום תרועה.

איכא כמה תרועים:

א. נראה דלשון תרועה יש לו שני הבנות, אחד לשון רעות, מלשון אחים ורעים, והשני, מלשון "תרועם בשבט ברזל" תהלים ב' ט' שהוא משמעות שבירה, והיום של ראש השנה מסוגל לפעול שתי פעולות לישראל ולשונאי ישראל ולכל המעיקים לשכינה ולהקדושה, לישראל לקשר ולאגד ולאחד ולהדביק אותם יותר ויותר אל ה', ולאומות העולם לשבר ולהחליש כחם ולבטל אותם, על כן בחרה התורה בלשון "יום תרועה", להורות על שני פעולות הנ"ל, לישראל הוא מלשון רעות, ו"תרועת מלך בו" במדבר כ"ג כ"א שנעשו אחים ורעים למקום, ולשונאי ישראל הוא מלשון תרועם בשבט ברזל, כך תירץ במשנה שכיר מועדים ראש השנה יום תרועה.

ב. שהשופר הוא לעורר הלבבות לתשובה, וכמו שכתוב יום תרועה יהיה לכם ולא נאמר תקיעה רק תרועה הוא לשבר הלב, כך תירץ במראה יחזקאל מועדים ראש השנה.

ג. ע"פ מה שכתב בתפארת שלמה פרשת כי תצא דעיקר ההכנה על יום הנורא הזה להיות אחוה וריעות בין בני ישראל כמ"ש בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ד' לשון אחוה וריעות, ולכן זה נקרא יום תרועה לרמז דהעיקר האחוה ורעות בזה היום, מעדני אשר.

האם בראש השנה יש חיוב להתפלל על צרת חבירו?

הנה בתפארת שלמה ראש השנה כתב להבין הטעם מפני מה נקרא ר"ה יום הזכרון, כי ראש השנה הוא ב' ימים. ביום א' דינא קשיא וביום ב' דינא רפיא, ומפני כן ביום א' העיקר להתפלל עבור כבוד הבורא על צער גלות השכינה כנ"ל, אך ביום ב' צריך כל אחד מבנ"י לזכור כללות ישראל לעורר רחמים עליהם להשפיע להם כל טוב וחסד, וזה מה שכתוב מלאכי ג' ט"ז "אז נדברו יראי ד' איש אל רעהו ויקשב ד' וישמע ויכתב בספר זכרון לפניו" וזה מה שכתוב נח ח' א' "ויזכור אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתיבה" ר"ל בדברו תיבה היא לשון דיבור ר"ל מחמת שהיה לו רחמנות אף על הבהמות והחיות להתפלל עליהם, ומכל שכן מי שהוא זוכר את חבירו בתפלתו בוודאי זה רצונו של הקדוש ברוך הוא לכן ראש השנה נקרא יום הזכרון שמחויב כל אחד להתפלל על חבירו, וזה מה שכתוב מלכים ב' פרשת ד' י"ג אצל השונמית שאמרה "בתוך עמי אנכי יושבת" פירוש בתוך אבנתא דלבא כי כל הלבבות דורש ד' כאשר כולם מתיחדים כאחד להתפלל כל אחד על חבירו ולזה הוא יום הזכרון.

ובשפע חיים למון הדברי יציב ז"ע על ראש השנה ע"מ ר"נ האריך בחובה להתפלל על צרת אחרים בראש השנה, ומביא סיפור נפלא על אשה צדקנית שהיתה מפזרת כל אשר לה לצרכי עניים, וכששאל אותה בעלה הרי כל מה שקנתה אשה קנה בעלה גיטין ע"ז ע"מ א' ואיך מחלקת מנכסיו לצדקה, השיבה שהרי הבעל חייב ברפואת אשתו כתובות נ"א א' וכשהיא רואה בצרת אדם מישראל ואין בידה להושיעו, היא נחלית מרוב צער וכאב, ונמצא שחלוקת הצדקה אצלה היא בגדר רפואה שהבעל חייב לתת לאשתו.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א מנהטן
משיב כהלכה שינון וידעת ההלכה - הלכות שבט
כל השאלות הם משוער ומשנה ברורה

א [חידה]. כמה ענינים של ימינ יש בשופר?

ב [נוסח הפיוט ונתנה תוקף. מי ינוח ומי ינוע, מי ישקט ומי יטרף, מי ישלו ומי יתיסר, כתוב קודם הדבר הטוב ואח"כ הדבר הרע ואילו במי יעני ומי יעשר, מי ישפל ומי ירום כתוב קודם הדבר הרע ולבסוף הדבר הטוב,

ג [שטן ושופר. האם השטן יש לו עניין מיוחד להפריע למצוות שופר יותר ממצוות אחרות, מה הראיות והנידונים שיש בזה.

ד [שופר בבית המקדש. כמה חילוקים יש בין שופר בגבולין (בכל עם ישראל) לבין מצוות שופר בבית המקדש?

ה [פסוקי מלכויות. האם פסוקי מלכויות זה דאורייתא או דרבנן ואיזה נ"מ יהיה בזה?

ו [חידה. איזה מנהג מופיע בנ"ך שהיה מנהגם בראש השנה, והיום לא ראינו שנהגו כן, ומדוע?

ז [חידה. איזה תפילה בתנ"ך הייתה בראש השנה ומצינו שהתקבלה?

ח [שמיטה בחצר משותפת - הערה למעשה. כתב הגר"ח שליט"א בדרך אמונה פ"א מהל' שמיטה ויובל סק"ט וז"ל בעל דירה בבית משותף והשכנים עושים בגינה מלאכות האסורות וא"א למנעם צריך להפקיר בפני שלשה דוקא את חלקו בגינה המשותפת, ואם הדירה רשומה על שם האשה גם היא צריכה להפקיר, ואם עושים רק מלאכות דרבנן יש מקילין שא"צ להפקיר ע"כ, ולכאורה דין זה תמוה שהרי לדעת הרמב"ם כתב בדרך אמונה שם סק"א דאין העשה דשבייתה על הבעלים אלא על הקרקע, ורק העובד הוא עובר בעשה ולא הבעלים, וא"כ אף אמנם שדעת תוס' רבינו אלחנן שגם ע"י גוי יש איסור דאורייתא שהבעלים מצווה על שביית שדהו, מ"מ כאן שהמלאכות נעשות בעל כרחו של השותף בגינה לכא' יש להקל, שהרי מצינו לגבי שביית בהמתו שכ' הריב"ש בס' ק"א דבכה"ג שהשותף הגוי עובד בבהמה בעל כרחו אינו עובר איסור, והו"ד במג"א סי' רמ"ו סק"ג, ואמנם בשעה"צ שם סק"ז הובא ממטה יהודה ומחה"ש שהב"י חולק ע"ז, מ"מ לכא' משמע דהמ"ב לא הכריע בזה, וא"כ לענין שביית שדהו דקיל משביית בהמה יש מקום לסמוך על המקילים ולא לחייב את בעל השדה להפקיר ולהכנס לחשש הפסד וצ"ב.

ט [ברכת השביעית בשביעית בזה"ז. קי"ל דשביעית בזה"ז דרבנן, ויש לברר לפי"ז גדר הברכה האם היא מה"ת, או שזה רק ברכה של שומע לחכמים, דלכאורה וצויתי את ברכתי הוא רק לשביעית מה"ת?

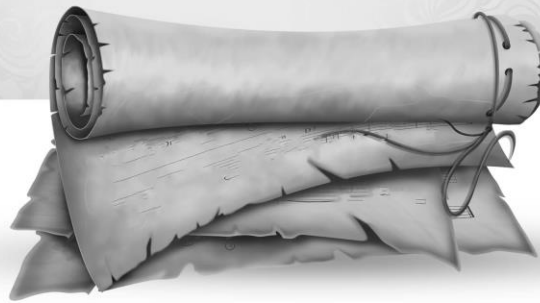
י [ספק פירות שביעית בזה"ז. צ"ע אם שביעית בזה"ז דרבנן מדוע לא נקל בכל ספק דבר אם זהו שביעית או לא?

כללי השתתפות

1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה, יהיה הגרלה על שני פרסים ע"ס 500 ₪.
2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 0775558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל/ ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לבורים ופרטים נוספים בטלפון 0533154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. -יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כי כך זה ייכנס בעזרי"ל לספר שיצא לאור בעתיד בל"ג. -שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון בעמ' ד'.

תשובות על עלון זה ניתן לשלוח עד ר"ח חשון תשפ"ב

מכתבים למערכת

האם בשנת השמיטה אין חיוב להפריש בכורים כיון שהפירות הפקר

מה שדנתם באריכות בשם הראשונים ואחרונים האם בשמיטה אין חיוב להביא בכורים, והבאתם שיטת רש"י פשוט פסקו ראשית בכורי אדמתך כתב וז"ל אף השביעית חייבת בכורים, והקשו האחרונים כיון שהפירות הפקר, אין שייך לומר פרי האדמה אשר נתת לו, ותרצתם בכמה אופנים.

הגאון המפורסם רבי שמואל קהת גראס שליט"א

חבר הגב"ר קהלת מחזיקי הדת, אבנת תורה, בית הוראה ישיבת מיר, לשכת הפוסקים ביהמ"ע עלית, אוצר הפוסקים סוודאן, קנין תורה פסגות ירושלים (כזר"ה) נראה לתרץ בכמה אופנים, א} דהנה בשמיטה רק הפירות הוא הפקר ולא הקרקע עינין במסכת נדרים פרק ט"ז בבאילנות העומדות על הגבולין וכתב, שאין הם דלוקות אילנות האילנות שהדה מותר לירד לתוכה אבל ללקוט אילנות שעומדין על הגבולין וכו', ודחמנא לא הפקיה לארעא, אלא ללקוט פירותיה, וכתבו הפוסקים אדסור לו להיכנס לשדה חבירו אתם בלי ללקוט פירות, והנה א"ע שצריך להפקיר הפירות מ"מ גם בעל הבית יכול לזכות בו כדי צורכו וזו היא שלו ויכול לקדשו בו אשה כדאיתא בגמ' ירושין פרק ט"ז ע"ש ושל שביעית היתה ע"ש פירות שביעית אחר שזכה בו היא ממנו לכל דבר, א"כ מתורץ שיטת רש"י דיכול להביא בכורים אחר שזכה בהפירות כדי צורכו נמצא שיכול לומר האדמה אשר נתת לי, והקרקע שייך לו, וגם הפירות אחר שזכה בו שלקח כדי צורכו היא שלו ממש ולכן חייב בכורים, גם דאיידי בפירות שחנטו בשביעית ונגמרו הפרי בשביעית מבאי בכורים מהם שאז הפירות אינו הפקר עדיין, ולא האדמה הוא שלו דהאדמה אינו הפקר בשביעית אלא הפירות, והחידוש הוא א"ע דקמ"ל קנין פירות לאו קנין הגוף הוא קנין גופי מ"מ כאן בשמיטה הקרקע שייך לו, משום הכי סבירא ליה לרש"י דקורא כשמביא פירות בשמיטה ממה שחנטו עיבד שביעית.

הגאון ישראל שוויץ שליט"א רב קהלת צנזר ביתר, ירוש"ץ שנת פסח ששנ"ט, מרכז ההוראה, שער הוראה, יומאטי ישיבת כתר התורה

נראה להעיר, טעם חדש לשיטת הסוברים ד"ל דליכא מצות בכורים בשנת השמיטה, לפמ"ש"כ בראש דוד פסחים פ"א ס"ב בשם מהר"ש בן חב"י ב"ב פ"ה דאיתא בגמ' ב"ב פ"ה ע"ב ב' א"כ דלא ליה איהו גופיה צנא דפריי דאלתר הוי חוקה, וכתבו רש"י והסור משום דבינו חנואל הדיכ פירושי א"י המחזיקי שלה למעירר סל מלא פירות דרוון וקבל הוי חוקה שאם הקרקע היה של המעירר לא היה לו לקבל דרוון, ומפי פלידים הלכונו הלא הקרקע שלי וגם את הכל אקח וחס כי לא להכריז לקחת מעט פירות מן שחלו, ועתה שקבל הדרוון העירי על עצמו שאין הקרקע שלו והנה הוא שם מלילות דברים, ולא טעם למצות בכורים כי רצונו יתברר להדיח חיבתן של ישראל ולעשות מופת כי אין כונן שלהם, והוה שריצה לבא לקחת לו סל מלא פירות ולהביא לפני ה' כמביא דרוון והני כהני שלוחי דרחמנא הם יקבלו במצות ה', וכל זה להורות שהאין של ישראל, דאם ה' לא נתנה להם אין הוא לוקח דרוון מהארץ שהיא שלו, ע"כ, ומכיון שטעם מצות שמיטה להוראת שהארץ של הגב"ה כמשי"כ לפנינו ל"ט ע"א וברש"י שם, לכן ליכא מצות בכורים.

הרה"ג בן ציון הלוי דינר שליט"א אופקים כולל וכתוב איליו

נראה להעיר, מה שראיתי בגיליון דברי השירה מדוד אאמור"ר שליט"א שמביא דבספר הר צבי מקשה דאם נאמר שבשמיטה אינה נהוגת בכורים, א"כ היא ליה מצות עשה שהזמן גרמא, א"כ אין מובאר במשנה במז"ס פרק א' משנה ה' שאשה חייבת להביא בכורים ורק אינה קוראת כי אינה יכולה לומר האדמה אשר נתת לי, הרי מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות, וכתב לתרץ על"פ מה שישאל עוד שאלה שגם בלא זה היא מצוה עשה שהזמן גרמא שהרי נוהג רק מעצרת עד חנוכה, וכבר הסויר אבן מנח"ס ששאל אהלא גמ"ל ומביא שיהא לא חשוב שהזמן גרמא, או זה הלא תולד בזמן ורק שבזמן הזה גזלים פירות, ואם היו גזלים בזמן אחר זה היה גזל ומביא בזמן אחר, וא"כ זה לא מצד הזמן, ולפי זה מתרץ הרה צבי שגם בשביעית זה נהוג שמיטה לא משום שאינה זמנה אלא שבשנה זו הפירות לא שלו ומימינה אצ"ה אינו יכול להביא וזה הלא חשיב שהזמן גורם.

הרה"ג אברהם שליט"א מחבר הספרים "עשרי"כ איש על חוטם משפט והי"ס

נראה להעיר, דראיתי בחזון איש זרועים מסכת עילה פסוקי א"ה אחר ה"ט שעמד על כך וביאר שבשביעית יש מצות בכורים בפירות שחנטו בשביעית והתבאר בהיא שיש לקדם בשביעית ורק קצר בשביעית, ובהם אין קדושת שביעית ואינם הפקר, וקמ"ל שיש להביא בשביעית כשהיא גוונא אל"פ שאינה שנת שמחה לא סאפת הפירות, ויש להוסיף שכן מדויק בלשון רש"י שכחב "אף השביעית חייבת בכורים", ולא כתב שפירות שביעית חייבים בכורים.

הבה"ח פתוחאל יהודה בורד נ"ו מבחירי ישיבת צנזר נתניה

נראה להעיר, שאם נאמר שאין מצוה בכורים בשמיטה אפשר ליישב קושיא נפלאה על מה שכתוב בפרשת כי תבא "ושמרת ועשית אותם" וברש"י "ושמרת ולעשית אותם, שהרי ברוב מלכותי הם מברכות הבת קול ורק בשנה השלישית יהיה הבת קול, והגאון ר' דוד להקשות דאין חובב בית המקדש ולא הקריבו בכורים וא"ל היה הבטחה שיעשה כן לשנת הבאת, אלא אדיתא בגמ' פ"ד ט"ז ע"ב ד' הנהי' כ"ס דחרובת הבית היה במוציא שמיטה א"כ יוצא שלא הקריבו בכורים בשנה הקודמת ועל כן לא היה ההבטחה ועל זה היה יכול להרחיב הבית המקדש.

סוכייה שנוקרה בשבת אופרין ומערת נשים ושבדה משקפיים של אחד מהמתפללים האם חייבת לשלם

מה שהבאתם בחתן ששאלו שעלה לעזרה, ורקו עליו וסוכייה מעורת הנשים, ואחת הסוכייה פנעה פניה אופרין ישר בהזוגית המשקפיים של גבאי בית הכנסת, וניפצה אותה, הגבאי תובע כעת את זוזקת הסוכייה לשלם עבור הנזק, והגון כנענו ויש להדבר אירע על במתכונן וברדך שמהא, ולכן אין חיוב לשלם על זוזק המשקפיים עם מי הדין.

הגאון נפתלי צבי ממורשטיין שליט"א תירץ צנזר נתניה ודומ"ט בבב"ד לענין ממתות ירושלים

נראה להעיר, מה שהבאתם בשם הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א שהגבאי לא היה לו להרים עיניו ולכן פטורה האשה מלשלם, יש להעיר שדרכם של הילדים שהם בעיקר תופסי המיני מתיקה לעמוד כשראשם מופנה כלפי העזרת נשים, וא"כ לא שינה הגבאי בהרמאי ראשו, ועוד נראה להעיר, שהנה כאן הוא אונס גמור שהרי מעשים בכל שבת קודש שזורקים מיני מתיקה באל"פ בתי מדרשות ולא מעבניו מעולם שזה שובר משקפיים, ובאונס גמור ואפילו כעין גניבה מובאר בתוס' פ"ד פ"ב ע"ב ד' ה' לישאלא דפטור, וכן פסק ברמב"ם הלכות חובל פרק א' הלכה ה' ט"ו וכן ש"ע נ"ט ע"כ ס"ק ל' דאם ורק אלא לרשות הרבים והוציא הלה את ראשו מן החלון וקיבלה דפטור, ויש שכתבו שהטעם הוא דהיא אונס גמור לא והיא ליה להלוות למידע, ויש שכתבו שזה גזירת הכתוב דכתיב ומצא פרט למביאי את עצמו, וא"כ כשנוקרה הסוכייה מעורת נשים לא היה ראוי להינזק ורק לאחר שהלה הרים את ראשו נהיה ראוי להינזק וכתבאי גוונא פטור.

מדוע בנינו מבאי בכורים עומדים ובפני תלמידי חכמים אין עומדים

מה שהבאתם כמה טעמים מדוע רק למבאי בכורים עומדים ולא לשאר מקימי מצוות.

הרה"ג יצחק שרגו שליט"א בונאט אירוס ארונטנה

לאאורה זה המזה אפי' אם נאמר שחביבה מצוה בשעתה, כמה וכמה מצות שעושים בשעתה ואף אחד לא קם מפניו, אשר ע"כ נראה יש חשיבות גדולה לפנינו ית' בבכורים ובמש' במדרש תלמודי חז"ל בא' וראה מה ממתאסר וכתב יש להם פתחון פה לעושי מצוה וכי פעמים שאדם נותן כמה ממנו עד שמגיעים אותו למלך וכו' וספק עושה שאליתו אבל הקב"ה אינו כל אדם יורד לתוך שדרו וכו' ומביא לירושלמי ומבסך רחמים על עצמו ועל ישראל שאמר השקיפה וגו' ולא עוד אלא שהיא אומרת איני זו ומכאן עד שתעשה צרכי ציהם הוא אמר רשב"ל יצאה בת קול ואשרה תזכה לשנה הבאה ותביא כהיום הזה עכ"ל ולא מצאנו בשום מקום הבטחה כזאת שנשמעת תפילתו מיד ע"ש ועל כל ישראל.

איך אפשר לשמוח בכל הטוב הרי אדם מת וחצי תאוותו בידו

מה שהקשתם בשם אחרונים על מה שכתוב בפרשת כי תבא ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלהיך וגו' דיש להקשות איך יכול להיות שאדם שמח בכל הטוב שיש לו הרי אין אדם מת וחצי תאוותו בידו, ותרצתם בכמה אופנים.

הרה"ג יצחק מאיר ניימאן שליט"א ירושלים ר"מ בישיבת נצח ישראל בית שמש

נראה לתרץ ע"פ מה שכתב האמרי חיים מוויניץ זצ"ל דאם אדם יודע ומאמין שהכל מה שהשי"ת עושה עמו ונותן לו הוא טוב, וזה מה שצריך לקבל, אזי אפשר להיות תמיד בשמחה, וזה מה שהתורה אומר ושמחת בכל הטוב, אשר נתן לך ה', שזה מה שנתן לו זה מגיע לו, לכן שייך שמחה בשלימות, ובתפארת שלמה דברים כתב באופן אחר דמדת ההסתפקות בא לאדם שצריך לזכור כי ערום יצא מבטן אמו נמצא כל מה שיש לו היא מתנה, ולזה מתחיל בגנות ומסיים בשבח. דהיינו גנות שאינו ראוי למתנה זו ולכן מסיים בשבח להודות להקב"ה, אבל אם הגאון חושב עצמו לגדול כי לפי מעשיו ראוי לו כל טוב אינו נותן שבה להקב"ה, לכן מסיים הפסוק ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ד' שהכל הוא בדרך נתינתו ותהיה שמח בהטובה.

הרה"ג משה יחיאל הכהן ראטה שליט"א ירושלים

הרה"ג אלימלך בלום שליט"א חיפה

נראה לציין מש"כ הרה"ק רבי פנחס דעמעירי מתלמידי הבעש"ט בספרו פרדס המלך כי שמחת בכל הטוב זו תורה, ובאללמך כי התורה הקדושה היא למעלה מן המולות ותשפיע לך כל טוביך דעלמא, כי כל ההשפעות והעשירות הוא מן התורה הק', וכן האור החיים הקדוש כותב שהתורה כולל כל הטובות שבעולם.

איך יש מציאות שמביא בכורים יחיה לעולם וכי אדם חי לעולם

מה שהקשתם בשם החתם סופר ועוד אחרונים על מה שכתוב בפרשת כי תבא "ושמרת ועשית אותם" וברש"י ושמרת ועשית אותם, בת קול מברכות הבאת בכורים היום, תשנה לשנה הבאה, דיש להקשות א"כ צריך להיות שממציאת הבאת בכורים יחיה לעולם, שהרי בכל שנה מברך אותה שיביא גם לשנה אחרת, וזה דבר שאי אפשר, ותרצתם בשלשה אופנים.

הגאון גמליאל הכהן רבינובין שליט"א מה"ס "נכח אני אודך" רפרדס יוסף חזקיהו על העומדים

נראה לתרץ, שבשנת השמיטה לא מבאי בכורים, לפי השיטות שהבאתם שם בגליון שפטור מביכורים בשמיטה, ואז אין הברכה שיזכה לשנה הבאה.

הרה"ג יצחק יעקב גוטליב שליט"א ביתר עילית מה"ס "עקבות יצחק"

הרה"ג רבי נתניהו ישראל הורוויץ שליט"א ליקוד מחבר ספ"ר "אוצרות הים" על מצבת ברכות ומי תירץ תירץ ראשון

נראה לציין דבספ"ק "שפת אמת" ליקוטי תירץ ב"ב אופנים א} דבשנה שמביא בגלל ברכת הב"ק ולא מרצונו העצמי אזי לא יוצאת אמת, וא"כ נמצא דעכ"פ רק פעם ב' שנים יוצאת הב"ק, ב} דהרי תנן דמחן הסוכות ועד חנוכה מבאי אורנו קורא, וא"כ יביא דיקויים הב"ק שיבאי, אך יביאו בזמן ההוא, ואז כשאינו קורא כבר לא תצא שוב הב"ק.

הרה"ג נחמן שמעון לנדסמן שליט"א בית שמש

נראה דעיקר כוונת ברכת הב"ק הוא שלא יעניי ויכול להמשיך לעבוד השי"ת בשמחה ומרוב כל כל זמן שעודנו בהאי עלמא הדומה לפרודור, והאור החיים הק' ירמו במצוות הבאת בכורים בהגיע האדם למעלה שמביא בכורי פרי מעושי, נמצא גם זה נכלל בברכה שיביא לשנה הבאה, וכ"כ לבאר דברי רש"י ברוך אתה בנאמן וגו' שתהא יציאמן מן העולם הזה כביאמן בלא חטא שילמדו ממה שהיא ברכה אחרונה כי היא תכלית כל שאר הברכות ורק לצורך הגיע תכליתו הוה נחשבו חטא לברכות).

הרה"ג דוד יואל וויינפעלד שליט"א בני ברק כולל צבי חיים אדסאטא

נראה לציין מה שתיירץ בספ"ק שפת אמת, דהבת קול קאי על מצות הבאת בכורים בשמיטה עצמו, וממילא בשנה השניה אין יוצא בת קול, דהביכורים שהביא הם מברכות הבת קול ורק בשנה השלישית יהיה הבת קול, והגאון ר' דוד יואל ווייס בספרו מנדים חדשים, כתב דלפ"י יוצא, דכלל שבע שנים יש שני שנים שאין יוצא הבת קול, ולפי השיטות שאין מביאין בכורים בשביעית, נמצא דבשנה השלישית אין בת קול, דהרי לא יביא בשנה הבאה, וכן בשביעית שאינו מבאי אין בת קול, ולפ"י פירש מה שאמרו חז"ל אבא מ"ט מה שהדבר מותר בשביעית במוציא שביעית", והוא משום דבשאר השנים מגין עליו הבת קול שלא ימות.

הרה"ג יצחק קדמון שליט"א נוף ארץ ירקון

נראה ליישב שאין כאן הבטחה, אלא ברכת כלשון רש"י שם בת קול מברכתו וכו' ועם כל הברכה, עדיין עלול האדם להיפגע, שמא יגרום החטא, שהרי ברכת אותה בת קול לא עדיפה מהבטחה מפורשת מאת הקב"ה, ומצינו ביעקב שהבטיחו הקב"ה וזונה אנכי עמך ושמתין בכל אשר תלך", ואעפ"כ כתיב "ויירא יעקב מאד", אלא אמר שמא יגרום החטא כדאיתא בגמ' ברכות פ"ו ק"ו לברכה מבת קול שיתכן שיגרום החטא.

האם בימי רחמים והסליחות יש ענין לבא לא"י דשם מתכפרים כל העוונות

מה שחקרתי האם בימי רחמים והסליחות יש ענין לבא לא"י דשם מתכפרים כל העוונות, כמו שבאר בגמ' תלכות פ"ד ק"מ ע"א. לא הדר בא"י שרוי בלא עון, ע"ש.

הרה"ג יעקב ישראל מיינער שליט"א לונדון

נראה להעיר, שזו תלוי מה הטעם שמי שדר בא"י שרוי בלא עון, העץ יוסף בכתובות שם אומר שהכוונה הוא ששם נתקבל התשובה בידו, ע"ש, לפ"י יש ענין להיות בא"י בימי סליחות שהרי שם נתקבל התשובה יותר, אבל הרי"ף שם סובר שהטעם הוא יתור, שגם ע"ש, נקנית ביסורין אז הוא זוכה שהוא שרוי בלא עון, לאאורה לפ"י אין ענין להיות בא"י לימי הסליחות שהרי אין לו יסורין של ישוּב א"כ כיון שאינו גר שם, אבל העיון יעקב שם אומר שבזכות קיום מצות התלוינות בארץ הוא שרוי בלא עון, לפ"י נראה שמי שבא לא"י בימי הסליחות שיתדל לקיים מצות התלוינות בארץ שבוטות זה יהיה לו כפרה.

הגאון רבי דוד לייסיצין שליט"א ראש כולל היכל התלמוד ת"א

נראה להעיר מהא דכתוב פסחים אר"ה ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם, וברש"י משל לבן מלך שהאכילוהו דבר מאוס, שאין עומד במעיו אלא מקיאו, כך ארץ ישראל אינה מקיימת עוברי עברה.

<p>גליון זה נודב ע"י ידידינו הרב יוסף קרשבסקי שליט"א בית שמש לרגל השמחה הגדולה בכניסה לשנה התשעה עשר של הופעת הגליון ולזיכור רבבות לרגל יום הדין יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות לרגל יום הדין יזכה לברכת כתיבה וחתימה טובה</p>	<p>גליון זה נודב ע"י ידידינו הרב משה דוד ראטה שליט"א גולדרס גרין לונדון מחשובי חסידי צנזר לברכת השנים ליהודי כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה</p>
<p>גליון זה נודב ע"י ידידינו הרב משה דוד ראטה שליט"א גולדרס גרין לונדון מחשובי חסידי צנזר לברכת השנים ליהודי כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה</p>	<p>גליון זה נודב ע"י ידידינו הרב יוסף וייס שליט"א לברכת מלך טוב לרגל שמחת אירוסו בתי תחי' עב"ג במז"ט יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה</p>

<p>גליון זה נודב ע"י ידידינו הרב יוסף קרשבסקי שליט"א בית שמש לרגל השמחה הגדולה בכניסה לשנה התשעה עשר של הופעת הגליון ולזיכור רבבות לרגל יום הדין יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות לרגל יום הדין יזכה לברכת כתיבה וחתימה טובה</p>	<p>גליון זה נודב ע"י ידידינו הרב יוסף וייס שליט"א לברכת מלך טוב לרגל שמחת אירוסו בתי תחי' עב"ג במז"ט יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה</p>
<p>גליון זה נודב ע"י ידידינו הרב יוסף וייס שליט"א לברכת מלך טוב לרגל שמחת אירוסו בתי תחי' עב"ג במז"ט יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה</p>	<p>גליון זה נודב ע"י ידידינו הרב יוסף וייס שליט"א לברכת מלך טוב לרגל שמחת אירוסו בתי תחי' עב"ג במז"ט יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה</p>

<p>גליון זה נודב ע"י ידידינו הרב משה דוד ראטה שליט"א גולדרס גרין לונדון מחשובי חסידי צנזר לברכת השנים ליהודי כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה</p>	<p>גליון זה נודב ע"י ידידינו הרב יוסף וייס שליט"א לברכת מלך טוב לרגל שמחת אירוסו בתי תחי' עב"ג במז"ט יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה</p>
<p>גליון זה נודב ע"י ידידינו הרב יוסף וייס שליט"א לברכת מלך טוב לרגל שמחת אירוסו בתי תחי' עב"ג במז"ט יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה</p>	<p>גליון זה נודב ע"י ידידינו הרב יוסף וייס שליט"א לברכת מלך טוב לרגל שמחת אירוסו בתי תחי' עב"ג במז"ט יאה רעוא שבזכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה</p>